

Hemel onder de aarde

ZOMER
1984
antwerpen

ANTWERPEN - Het gebeurt zelden dat je een voorstelling meteen opnieuw wil beleven. Wie afdaald onder het straatniveau van de Turnhoutsebaan, wordt door het Colombiaanse Teatro De Los Sentidos getraakteerd op een buitengewoon zinnenprikkelende ervaring.

Er kruipt een spin over je hoofd, of nee, het is je schaduw maar. Aan een fraai gedekte tafel voedert iemand je aardbeien in chocolade. Even later stuit je, wadend door een woud van frisgewassen lakens, op een stroom. Een veerman neemt je mee in zijn boot. En dat alles in een wereld waar je nauwelijks een hand voor ogen ziet.

Regisseur Enrique Vargas liet zich voor deze voorstelling inspireren door de labyrinten in de koffieplantages uit zijn jeugd. In een donker doolhof onder de Turnhoutsebaan baant de toeschouwer zich op zijn eentje een weg, enkel geleid door geuren, zachte geluiden en beweeglijke wanden onder en naast hem. Doel van de queeste is, gebaasd op Hans Christian Andersens sprookje *De schaduw*, het vangen van de eigen schaduw. Want hoe kan het dat de mens en zijn schaduw, die toch onafscheidelijk lijken, twee verschillende dingen zijn? *The Echo of the Shadow* is geen voorstelling die je zomaar ondergaat. Telkens weer raak je in een nieuwe situatie verzeild, onwetend

The Echo of the Shadow voert de toeschouwer naar een andere wereld.

GvA-foto Jan VAN DER PERRE

over wat komen gaat. Als ook je schoenen nog uitgaan, word je je tenvolle bewust van je tastzin. Natuurlijk is het best eng om enkel aangewezen te zijn op de zintuigen, maar tegelijkertijd ook fantastisch. Zeker omdat acteurs, de enige 'lichtpunten' onderweg, die ervaring manipuleren en intensifiëren.

Dat alles maakt van *The Echo of the Shadow* een hemel op, pardon, onder de aarde.

Ilse DEWEVER

■ The Echo of the Shadow nog tot 13 augustus (16u-20u) in het ECO-huis, Turnhoutsebaan 139, Borgerhout. Uitverkocht, maar wachtlijst ter plaatse.